

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer
Vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó társ:
Skribanek Géza

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Nyiltér sora 20 kr,
Hirdetések nagyság szerint.

A választások előtt.

A hivatalos lap közzétette a királyi meghívó levelet, mely a magyar országgyűlést november 23-ikára összehívja. Október 28-ikán megindulnak országsszerte a választások, hogy az ország polgárai kifejezést adjanak a nemzeti közvéleménynek, mely az új parlament megalakulásában kell, hogy kifejezést nyerjen.

A pártok küzdelme már megindult; az előjelekből ítélve, elkeseredett választási harcra van kilátás.

Ezekben a szervezkedésre, korteskedésre szánt mozgalmas napokban egy nagy igazság; kell, hogy az annyiféle behatásnak kitett választópolgároknak szemé előtt lebegjen:

A magyar parlamentben hazafiatalan párt nincsen.

Ez a nagy igazság fog erőt adni a választóknak, hogy a szokásos nagyhangú jelszavak, irányzatos ferditések közepette is, megóvják látóköri tisztaságát; ez fog erőt adni arra is, hogy az urnánál szabad, önálló kifejezést adjanak politikai véleményüknek.

Ebben az országban minden polgár, bármelyik fennálló politikai párthoz tartozzék is, emelt fővel mehet szavazni, mert bár-

mely párthoz tartozzék is jelöltje, bizonyos lehet abban, hogy minden párt előtt Magyarország boldogsága, hatalma, gazdagsága lebeg politikai ideálként. Az eszközök, az utak lehetnek különbözők, de a cél csak egy lehet.

A jelen választások alkalmából két kérdés lép előtérbe. Az Ausztriával kötendő kereskedelmi és vám szerződés az egyik, az egyházpolitikai a másik.

A gazdasági kiegyezésnek nagyhorderejű kérdésében egyazon vélemény nyilatkozik meg az egész parlamentben, az egész országban: s ez az, hogy Magyarország jogos érdekeinek sérelmet szenvedniök nem szabad. Ezt hangsúlyoztatja a magyar kormány s vele együtt az egész parlament és az egész ország közvéleménye. Minden önértékes magyar polgár kell, hogy meglegyen győződve arról, hogy ez az ország, mely elég erős volt arra, hogy néhány évtized alatt a kulturális haladásnak olyan ember felette munkáját végezze, századok mulasztását pótolja, hogy ez az ország elég erős lesz arra is, hogy a maga igazát mindenki szemből megvédelmezze. Az önzés, az alacsony érdek megvádolhat ugyan egyeseket vagy pártokat azzal, hogy az ország érdekeit eladják, hogy a haza megromlására törekszenek;

a józan magyar ember azonban ez aljas rágalomnak hitelt nem adhat.

Üssük fel az évezredes magyar história bármelyik lapját; ebbe a sok vérről megirt dicsőség könyvébe kitörölhetetlen betűkkel be van jegyezve a nagy tanulság, hogy veszély vagy szerencsétlenség esetén magyar a magyart mindenkor megtalálja.

A választásokat domináló másik nagy kérdés az egyházpolitika. Az egyházpolitikai reformok forrongó korszaka csak a közelmúltban záródott be, ennek a nagy harcoknak minden fázisa a nagy nyilvánosság előtt folyt le; ismeretesek mindenki előtt. Ki ne tudná, hogy nem a parlamentnek egy pártja csinálta meg a magyar egyházpolitikát, hanem megalakította a magyar parlamentnek egy párttekinetektől eltekintő többsége, melynek meggyőződése az volt, hogy ezek a törvények az ország boldogítására fognak vezetni, s a mely többségnek soraiiban teljes számmal ott volt az a párt, mely politikai hitvallásánál fogva magát szabadelvűnek nevezte.

A többség azt tartotta, hogy az ország érdekeire az új törvények károsak lesznek; s küzdött ellene meggyőződésének egész erejével. A küzdelmek ideje lezaj-

T Á R C Z A.

„Házasságtörés.”

(Vége.)

Soha két szó nagyobb hatást e földön nem gyakorolt, mint ez. A két asszony arcán szívirványszínek tündökölték a meglepetéstől, ettől a nem várt fordulattól. A napernyők egyszerre pottyantak a földre. — Ez volt aztán a hatás! Nem adom egy százasért!!!

— Hogyan??? kiáltott rémülten a feleségem, de még inkább az anyósom!

Az eszme tetet öltött nálam. Ha már elkezdtem — gondoltam — tovább fűzöm. Lehorgasztott fővel, megtört ábrázattal mondom: Egy könyelmű lépésem méltó, keserű, szánalmas büntetése. Most már nem tehetek róla“ . . .

A mi ezután történt, azt részletesen, hűen elmondani nem tudom. Részint mert a kacagásomat kellett elfojtanom, részint mert annyit beszéltek, hogy az

borzasztó egy emberi elmének. Felváltva feleségem és anyósom körülbelül ezeket mondhatták. Feleségem: Máté! Máté!! Hát igaz volna ez! Nem, nem hihetem: Te tréfálsz Máté! Kínózni, gyötörni akarsz bennünket csak — ugy-e? Mert ah! ez borzasztó volna! Ez nem lehet való!!

Anyósomra vettem egy sanda tekintetet s — bűnbánólag rebegém: „Ez igaz, ez való, in' itt a bizonyossága“ — s ezzel leteszem a gyermeket régi fekhelyére az ágyra.

A feleségem folytatja zokogva: Óh Istenem, megreped a szívem! Tíz esztendő odaadó hűségemért — ez hát a jutalmam. Nem sejtém, hogy a pineze mélyébe ázott titok is napfényre jő és világosságával öszszeszuza minden reményemet, családi boldogságomat, szentélyemet.“ Milyen páthosszal mondta! Nyilván a „Budapest“ tárczarovata beszélt belőle.

Óh Máté, Máté — folytatá — e léppéssel egy mérhetetlen nagyságu és mélységű ür tátong közöttünk, e teteddel jéggé fagyasztottad lángoló keblemet. Óh, borzadok már a gondolattól is, — ha a

világ megtudja. — A szőgyen pirja állandó lesz halvány arczomon, égetni fogja testemet, lelkemet és elpusztítja ifju életemet . . . Érzem ah! . . . meghalok . . .

És egy közelben levő székre esett. Ezt is a Budapestből lopta. Én is leültem. Az anyósom eczettel ténitette magához leányát s ő vevé át a szót.

— Nem így leányom, neked nem szabad sírnod. — Ez már mit sem használ. Térjünk a száraz, rideg valóra. Számoljunk le azzal az emberrel, ki megfeledezett emberi voltáról, kit a műveltség, a társaság, a tisztességes körök hiánya lesüllyesztett — és erkölesi romlottságával egy családnak tragoediáját készíti elő.

Ez meg a „Kis-Ujság“ vezérezikkeit olvasta rám. A szemem kacagásra állt, de az ajkam néma maradt.

— Igen — folytatá — ez az igazi tragoedia, mely nem csak önt sújtja uram, hanem minket is, ártatlanokat. Megindul a világ nyelve, a ros akarat, a rágalom. kinevetnek . . . kicsufolnak . . . ujjal mutogatnak ránk . . . kiüldöznek a világból . . . ki sem mehetünk az utcára . . . a sétatérre

lott, a javaslatokból törvények váltak, melyeket az ország apostoli királya szentesített, s melyeket Magyarország minden polgárának tisztelni kötelessége.

Az alkotmány azonban megszabja a korlátokat, melyeken belül ez a kisebbség harezolhat, s melyeken belül meggyőződésének híveket toborzhat. Ezeket a törvényes korlátokat túllépni sem egyeseknek, sem pártoknak nem lehet, a nélkül, hogy a büntető igazságszolgáltatás őket el ne érje, a míg e határt betartják, védelme alatt állnak a szentesített törvényeknek, mint e hazának bármelyik gyermeke.

El tehát a nagyhangu, félrevezetést ezéző jelszóval, hadd legyen a múlté azoknak a more patrio való választásoknak emléke, melyek oly hirhedté tették a magyar közéletet! Lépjen minden polgár tiszta fővel, önzérzetesen a választási urna elé, s adjon kifejezést szabad, valódi meggyőződésének. Az így választott törvényhozók valódi kifejezői lesznek a nemzeti közvéleménynek; ezek a törvényhozók az ország boldogításán fognak közreműködni azokkal az eszközökkel, melyek a polgárok többségének nézete szerint a legmegfelelőbbek, s a legidősebbek.

(n. a.)

Program beszédek.

Mult vasárnap délután két képviselő jelölt tartotta program beszédét Bareson: két órákor Chernel Gyula, a függetlenségi párt jelöltje, ki egyszermind — mint eddig a n.-atádi kerület volt képviselője — beszámolóját is tartá; és négy órákor Psik Lajos, a szabadelvűpárt jelöltje.

Chernel Gyula gyönyörű négyes fogatán délelőtt fél 12 órákor érkezett Baresra, számos hívei által követve s a Szües-féle vendéglőbe szállt ebédre, hol hívei vették

itt benn fog kísérteni az unalom . . megfojt ez a füstös levegő és ah! . . meghalunk.

— A kanapéra vetette magát. A lánya, — már mint a feleségem — ezettel térítette magához. Én komor, rideg maradtam, mint egy bűnbánó rablógyilkos.

— Mély esend állott be. Majd az anyósom magához térve — egy haldokló halk szagot beszédét simulálva, folytatá:

— Óh leányom, ugy jártunk mi, mint özv. Selymesné, meg a leánya . . olvastad te is ugy-e a „Kis-Ujság“-ban a Házasságtörést, azt az életből vett, mély igazságu társadalmi regényt . . . Petrenczei Gábor szerepét viszi a te urad, — leányom. Évek óta készül e nemtelen boszura, hogy esapásával lesujtson, két ártatlan, gyöngéd női lelket. — A Selymesék sorsára jutunk leányom, tudom. Érzem, beteljesednek rajtam azon szavak, melyekkel e világhírű regény végződik: „Selymesék még élnek, de arezukon a néma bánat, a mély fájdalom — a közelgő megváltás a halál képét mutatja.“

körül. Itt tartott előértekezlet után délután 2 órákor gyalog, választói kíséretében a templom-térre ment, elfoglalván a számára készített székszéket.

Rövid beszédében elmondja, hogy azt a lobogót, melyet a kerület bizalmasan kezébe adott, moesoktalanul hozza vissza s mint eddig, ugy ezután is a függetlenségi elveknek rendületlen híve marad. Beszédében érinti az országgyűlés új szokatlan időbeni föloszlását, melyek okául az eredménytelen kiegyezési tárgyalásokat vallja.

Ő is ellenzi, hogy Magyarország a közösdősséghez a 30 százalékon kívül még többel járuljon, mert — ugymond — így is elég nyomasztó az ország helyzete.

Azután magáról szólva ezeket mondja: Őszintén megvallva, már meglegedve a dicsőséget a legközelebbre összehívandó országgyűlésben nem is óhajtottam helyet foglalni, miután ambicióm e téren már kielégítést nyert, de mivel szélitben azt hangoztatják, hogy én a n.-atádi kerületet eladva, azt a főispán kezére játszottam, vagy játszani akarom, mi sem természetesebb, hogy kötelességemnek tartom magamat e kitételek ellen védelmezni; teszem pedig ezt oly képen, hogy szíves meghívásuknak eleget téve, meleg köszönettel fogadom bizalmuk azon ismételt jelét, melylyel nekem a jelöltséget újból felajánlani szívesek valának.

Chernel beszéde után a szabadelvű párt is kocsikra ült, s Tarnóczáig mentek Psik Lajos szabadelvű párti jelölt elé, hova kevés idő múlva impozáns kísérettel megérkezett.

Itt a baresiak lelkes csoportja örömmel üdvözölte, melyért Psik Lajos szíves hangon mondott köszönetet. Ezek után a baresiak is kocsikra ülve, mintegy 20 kocsis kísérettel Psikket Baresra.

A városban minden felől lelkes éljenzéssel fogadták a népszerű jelöltet, ki egyenest a számára elkészített emelvényhez hajtatott s pont 4 óra volt, midőn az emelvényre lépett.

Hosszas beszédében elmondja, hogy mint régi ismerős örömmel jön közénk; sem hiúság, sem más okok nem esábitják

A feleségem sietett közbevágni szilárd hangon és elhatározással: — Hadd jusson ő a Petrenczei sorsára, a Selymesék szerepét nem adjuk mi. Nem és százszor nem! Uram, tudja meg, hogy máttól fogva nem vagyok önnek a neje. Utaink eltérnek messze egymástól. Mi egymást nagyon, de nagyon félreismerjük. Véghetetlen sajnálom, hogy így történt. Ön akarta ezt bizonyára, — ám legyen! S bár a házasságtörés mély igazságát elismerem, de egy új fordulatot én adok neki. — Jerünk anyám, nem nekünk való e hely . . S most elválhatunk uram . . Isten önnel. . . Legyen ön boldog, de ne feledje hogy az ön szerepét jellemzik a házasságtörés eme szavai: „A gonosztevő büntetését soha, sohasem kerüli ki itt e földön ugy, valamint a másvilágon.“

A helyzet tarthatatlanná vált — midőn kopogtatnak. Épen jókor. Föllélegzettem.

— Szabad! — kiálték harsányon. Figuráné volt.

— Engedelmet kérek, hogy annyiszor alkalmatlankodom E. szomszédék

öt a képviselői állásra, mert hiszen ő nek i van tekintélyes pályája, hol — munkaszerető ember lévén — a közügyek terén tevékenységének bő tere nyílik. Ha a jelöltséget mégis elfogadta, ezt tette a közóhájnak, mely őt bizalmával megajándékozta.

Elmondja aztán, hogy egy képviselőnek mi a hivatása kerületével szemben. Elmondja nézetét az ellenzék és a szabadelvűpártiról. A szabadelvűpárt — ugymond — sok nagy, nehéz, dicső munkát végzett a haza javára s Magyarországot a 67-es alapon független, szabad Magyarországgá tette.

Ő meghajol Kossuth dicső eszméje előtt és azt mondja, hogy a jelenlegi kormányunk is Kossuth dicsőmunkái nyomán halad, rá mutat a kormány egyes kivított munkáira, miot például a polgári házasság is, melyet már Kossuth Lajos is szóba hozott.

Az ellenzékét elítéli, mint olyanokat, kik csak a nagy alkotásoknak lerombolói.

Beszédét folyton helyeslés és éljenzés követte.

H i r e k.

— **A választási lajstrom** összeállításában több helyről panasz érkezett hozzánk, hogy az nem lett volna kellő lelkiismeretességgel megszerkesztve. Sokan ugyanis, kik választási joggal bírnak, s kik ezen jogukkal élni is akartak, nem lettek a szavazók listájába felvéve.

Minthogy azonban nem volt tudomásuk addig a felől, hogy régi adófizető baresi polgár is kihagyható a választási jegyzékből, az ellen természetesen nem is fellebbeztek. Azért épen — különösen választás előtt — elvártuk volna, hogy kihirdettetik, hogy az összeírási lajstrom a község házan eddig és eddig betekinhető és az esetleges kihagyások ellen eddig és eddig lehet a fellebbezés jogával élni. Ezt méltán elvárhatta volna Bares választó polgársága. Még e helyütt jegyezzük meg azt is, hogy tekintettel az erős küzdelemre, mely a két párt között várható, ezen hiányos lajstrom felvétele a szavazóknak még döntő is lehet annak kimenetelére

— Letettem ide a kis Pistukát, azt hittem mindjárt itt leszek, de biz beletelt harmadfélóra. Köszönöm a szíves türelmőket is. Nem lármázott a kis Pistuka? aranyos kis jószágom. Isten megáldja . . ölbe vette a fürge kis asszony magzatját s eltávozott.

A feleségem az anyósomra nézett, — az anyósom a feleségemre. Aztán mindketten reám vetettek egy pokoli pillantást. Én pedig elkezdtem kacagni — s kacagtam ugy, hogy rengett ajtó, ablak rengettek a butorok, rengett az egész ház s ugy, hogy a feleségem és az anyósom a másik szobába osontak. Két és fél óráig kelepelttem, szavaltattam, ájudoztattam őket — két és fél óráig élveztem, mulattam, ujongtam én — háromezerhatszázötven napi szenvedéseimért.

Azóta csendes melancholia fogott erőt a feleségemen és az anyósomon. Szegény ember vagyok, de nem adom ezt a véghatást — egy ezres bankóért!

Kovács József.

nézve, mert vagy 25-30 szavazat — még hozzá szabadelvű — ennyit emlitenek, hogy kimaradt — bizony nagy rubrika akkor, midőn ily éles harcra van kilátás. A következményeket lássák az ügyek vezetői.

— **Haladunk.** Ha figyelemmel kísérik az utolsó tíz évben városunkban évről, évre létesített újabb és újabb üdvös intézményeket, be kell önmagunknak is vallanunk, hogy napról napra haladunk és mindjobban kivetkezünk a falusias mezőből, hogy kövessük a korrallal anélkül, hogy kivessük a korrallal anélkül. Az első lépés, ha jól emlékszünk ehhez, az állandó rendőrség felállítása volt, melynek hiányát oly nagyon éreztük, mert hja „röndnek muszáj lenni” és ha kevés számú rendőreink nem is tölthetik be teljesen hivatásukat, mindenesetre jobb szolgálatot tesznek közönségünknek mint a tiszteletbeli volt kisbírók. Gyalogjáróink a körülményekhez képest elég jók, legalább jó karban vannak tartva, a mit legjobban tapasztal az, a kit dolga vagy kivatása naponta Barestelepre visz. Máskor ezelőtt, 5-6 esztendeje Istenkisértés volt ősznek idején, ha az esős évszak beállott, megkísérteni este ez utat megtenni, ma egy hétig tartó eső után is lakezipőben lehet az utcáról egyenest a bálterembe menni. Mindezekben meglátszik a munkás kezek irányadó működése. Ma meg ismét egy régi-régi óhajunkat látjuk beteljesülve; utcáink máttól fogva világítva lesznek, még pedig a legújabb vívmányok szerint Auer féle benzolin gázzal. Tehát mégis egyszer csak bekövetkezett az az idő, melynek megérkezésében már keveset biztunk, hogy nem leszünk kitéve annak, hogyha lumpolás után este 9 órakor még józan fejjel indulunk haza, hogy valaki ezt a józan fejet a sötétség takarója alatt betörje, anélkül, hogy tudnók kihez van szerenesénk. Tehát az éjjeli hősöknek is lejár nálunk ezzel az idejük, mert a világosság sok mindent felfed, tehát mégis beteljesedett az a régi kívánságunk, hogy „világosságot kérünk.”

— **„A Pécsi Naplóban”** következő Baresra vonatkozó szó szerinti hír jelent meg:

Ha nyílik . . .

Ha nyílik egy virágcsa még,
Az ősz hervadó kebelén;
Szakaszd le vég ajándokát,
S gyönyörködj muló kellemén.

Az új tavasz soká jön el,
Kecsesb virágot nyujtani:
S ki tudja már, te akkoron
Nem fogsz-e sirban porlani.

Mimóza.

A csermely mellett.

Kis csermely habjai
Hömpölygnek csendesen,
Kis csermely tévedez
Vigan a bérczeken,

Partján e csermelynek
Ah! hányszor nem ültem,
Vigan, mint e patak
Folydogált életem.

Elmenék, elhagyám,
Remény szállt szivembe.
Igért, de keveset
Adott a szerencse.

„Megkopasztott új járás. Nagy elkésredést szült Bareson, mint ottani tudósítónk írja, az ujonnan felállított közigazgatási járásnak a legutóbbi megyei közgyűlés határozata szerint a 8 legjobb községgel való megcsontítása, mely ellen egy gróf Szécsenyi Ferencz, Dorner Samu és Dr. Piszár Antal urakból álló küldöttség utazott fel a belügyminiszterhez. Nyílt titokként rebesgetik szélben, hogy ehhez nagyba hozzájárult a közelmúlt egy eseménye, mely dacára annak, hogy hirlapilag nem szellőztetett, de megye szerete ismeretes: egy baresi választás, mely jelenleg megfellebbezés alatt áll. Az új reményteljes főszolgabírói aerára sajnos, mindez nem kedvező auspicium.”

— **Kocsihány állomásunkban.** A hadgyakorlatok befejezte után ismét beállottak a kocsihány mizériái. Rakpartunkon ismét 3-400 vagon gabona vár elszállításra, de a forgalom szünetel, most a déli vasut nem képes elegendő kocsit a felek rendelkezésére bocsájtani, melynek oka a külföldi azaz Ausztria nagy forgalmában keresendő, aminthogy az általunk megrakott kocsik nem jöhetnek újból vissza, hanem ott felhasználtnak. Reméljük azonban, hogy ez akadály hamarosan véget ér, és ismét minden vizsztatér rendes kerékvágásába.

— **Műkedvelői előadás.** A babócsai ifjuság f. hó 31-én a „Korona-vendéglő” nagytermében az ifjusági könyvtár alapja javára műkedvelői előadást rendez. Szinre kerül a „Czigány”. Helyárak: I. hely 80 kr. II. hely 60 kr. III. vagy állóhely 30 kr. A szinelőadást tánczoszoruska követi.

— **Elragadták a lovak.** Halász Miklós, baresi földműves gazda fia, esütörtökön délután tökkel megrakott szekérral jött haza a mezőről. Midőn a városba ért, valószínűleg azért, hogy egy tök a kocsiról legurult a lovak közé, a lovak megijedtek, s elragadták Halász Miklóst. A fiatal földműves a lovak vad futása közben a kocsiról leesett s oly szerencsétlenül, hogy lába az istráng közé jutott s feje a földön lógva rohantak vele a lovak az utcán végig, az ugynevezett „Horvát sarok” felé. A vérfagyasztó jelenetnek so-

Zord sorsom csapásit
Oly békén türtem én
Reménynyel vezettem
Az élet tengerén.

Hányatva, vettelve
Kegyetlen hullámon,
Sziklába ütödvé
Szélllyel tört csónakom.

Itt vagyok, ismét itt!
— Ifju sem, boldog sem —
Itt vagyok, viszont itt,
Ismerj meg csermelyem!

Te most is ifju vagy
Vig, mint a kis gyermek.
Habjaid most is még
Vigan csergedeznek.

Itt ismét partodon
Merengve állok én:
Keserűkönyv hullatok
Múltjaim emléken.

Bérczi.

kan valának szemtanúi, de a lovakat nem bírta megfékezni senki s már-már azt gondolták, hogy a megvadult állatok egyenest a nem messze levő Dráva folyónak rohannak. Azonban szerenesére ez nem történt meg; a lovak hazaszaladtak s az udvar közepén megálltak. Halásznak komolyabb baja nem történt, csak fején, s hátán kapott horzsolási sebet.

— **A község ellensége.** Orahovica verőcevármegyei községben az elmúlt napokban kétszer is felgyújtották Pozsgaj ottani kereskedő házat, mindannyiszor közel ezer forintnyi kárt okozva a szerencsétlen tulajdonosnak. A esendőség kutatva nyomozta a gyújtogatót, de sehogysémi bírt nyomára akadni, ugyannyira, hogy utóbb magát a kereskedőt fogták a gyújtogató gyanújába. Ezt a gyanút azonban csakhamar eloszlatta a valódi bűnös két fenyegető levele, melyeket Pozsgaj és Spitzer orahovicai kereskedőkhöz írt, a melyeknek egyikében dinamit merénylettel fenyegetőzik. Csakugyan találtak is a kaszinóban egy dinamit-patront, de ennek kanóca nem volt meggyújtva, mert — mint a rejtelmes merénylő egy későbbi levelében írja — éppen akkor, mikor a kanócot meggyújtani akarta, egy olyas valaki lépett be a kapun, kit ő nem akart bántani. A községben természetesen nagy a rémület és mindenki óhajja, hogy a veszedelmes gyújtogató közre kerüljön.

— **Vásár.** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a Somogyvármegye területéhez tartozó Mernye községben az ez évi november 2-ikára eső országos vásár ez évben kivételesen 1896. évi november 3-ikán tartassék meg.

— **Öngyilkosság.** Darányban Kőrös József nevű jómódu polgár szerdán virradóra fölakasztotta magát. Tettének oka ismeretlen, de azt állítják, hogy régi elvőrről való eltérés feletti fájdalomában és szegényében lett volna öngyilkos. Ugyanis — mint halljuk — Darányban egy kormánypárti szavazat ára 25 frt. s nem esuda, ha ily nem megvetendő összeg kissé megtántorította.

— **A Dráva** tulságos áradása Mihály felé jelentékeny károkat okozott áradásával, a mi igazán szokatlan, de most már apad a víz.

— **Munkácsy Mihály** most Godesbergben, a Rajna mellékének egy kies pontján pihenteti kimerült idegeit, melyeket legújabb Krisztus-képének megfestése alatt a tulságos munka nagyon megviselt. Ezért nem jön haza az idén. A jövő tavasszal azonban végleg Budapesten telepszik meg.

Közgazdaság.

Raktár-kimutatása a magy. leszámítoló-és pénzváltó-bank baresi raktárainak. Készlet f. hó 1-én 134904 mm. 861800 biztosítási érték. Beraktárlás f. hó 1-től 15-ig 65554 mm. 435900 biztosítási érték. Összesen 200458 mm. 1297700 biztosítási érték. Kiraktárlás f. hó 1-től 15-ig 73958 mm. 462500 biztosítási érték. Készlet f. hó 15-én 126500 mm. 835200 biztosítási érték. Részletezés: 45469 mm. búza 2187 mm. rozs 4230 mm. árpa 6190 mm. zab 60909 mm. tengeri — mm. repeze 80 mm. hüvelyesek 557 mm. liszt 6878 mm. különféle.

VASUTI MENETREND.**Barosról indul:**

Kanizsára . . .	reggel	6 óra	10 perc.
"	délelőtt	11 "	05 "
"	este	9 "	05 "
Pécs — Szigetvárra			
"	reggel	7 "	32 "
"	délután	5 "	18 "
Pákrácra . . .	reggel	8 "	16 "
"	este	5 "	20 "
Somogy-Szobra	reggel	4 "	16 "
"	délután	2 "	15 "

Barosra érkezik:

Kanizsáról . . .	reggel	7 óra	21 perc.
"	délután	4 "	46 "
"	este	9 "	47 "
Pécs — Szigetvárról			
"	délelőtt	10 "	49 "
"	este	8 "	41 "
Pákráczról . . .	délelőtt	10 "	53 "
"	este	8 "	05 "
Somogy-Szobrról	délben	12 "	36 "
"	este	8 "	11 "

PICK GÉZA

Hirdetési irodája

Budapest, V., Wurm-utca 3. sz.

legpontosabban és legolesóbban eszközöl hirdeté-
seket az összes bel- és külföldi hirlapok
részére.

KÖNYV
PAPÍR
író és
rajz-eszközök
raktára.

Özv. Habianac Augusztne.
fiok- könyvnyomda-könyvkötészete
könyv- papír- író- és rajzeszközök raktára.

BARCSON.

Kép,
T Ű K Ő R,
és stb.
a leg-
jutányosabb
áron
kapható.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMINŐ KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

**A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet
bármily megrendelések teljesítésére**

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari
nyomtatványok, üzleti ügy egyéb rovatos könyvek,
üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések,
gyászjelentések, falragaszok stb. stb. a legjobb kivitelben.

Együttal a „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.